

и зайци и елени дирѣха подслонѣ при жилищата на людетѣ. Наближаваше Коледа. Въ кастелитѣ, въ крепостнитѣ градове, дори и въ най-беднитѣ селски колиби, хората почнаха да се подреждатъ съ весело сърдце да посрещнатъ светия празникъ.

Само единъ човѣкъ не се готвѣше да посрещне Рождество въ дома си.

Вредомъ гдето се явѣше съ многобройнитѣ си войски, людетѣ оставаха като вкаменени отъ удивление. Безуменъ ли бѣше императорътъ да трѣгва на походъ въ такова ужасно време? По друмоветѣ оставаха купове премръзнали сержанти, съ вкоченени рѣще и носове, въ леденитѣ, придошли води на рѣкитѣ потѣваха саловетѣ, тежко натоварени съ храни и орѣжия.

Кѣде отиваше Анри? Противъ кого бѣ повдигналъ, срѣдъ тия вихри и бури, толкова бранници?

Никой не знаеше. Нѣкои казваха, че искалъ да очисти земитѣ си отъ дрѣзки дружини влашки мародери, които нападали селищата и ограбвали хранитѣ имъ. Други смѣтаха, че императорътъ иска да удържи думата, дадена на Солунската кралица, че ще отиде да затвърди правата ѝ и престола на малолѣтния кралъ. Трети мислѣха, че трѣгва на походъ противъ българитѣ.

Само малцина приближени знаеха тайната цель на похода.

Наистина Анри, който бѣ съвършенъ рицаръ, бѣ заявилъ, че нищо не ще го спре да изпълни дадената дума за помощ на вдовица и сиракъ. Той отиваше да види „дали ломбардитѣ изпълняватъ дълга си както трѣбва“, споредъ посланията, които бѣ разпратилъ.

Ала въ сърдцето си той скритомъ таеше голѣма тревога и недовѣрие. Тамъ, въ Тесалоника, ломбардитѣ крояха нечестиви планове противъ фрѣзитѣ. Тѣ искаха да провъзгласятъ кралството за независимо отъ неговата империя и следъ това да му отнематъ частъ отъ най-добритѣ владения. А за такова дрѣзко предприятие неврѣстниятъ наследникъ на Бонифаций Монферато бѣ твърде неудобенъ. Затова тѣ чакаха съ нетърпение пристигането на по-